

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
6. Pääsiäisen jälkeinen sunnuntai, 17.5.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Pyhän Hengen odotus

Valkoinen
 4 alttarikynttilää
 Psalmi 27:1–3, 7–9, (Luterilaisia virsiä sivu 353)
 1. Kuningasten kirja 19:8–13
 Apostolien Teot 1:12–14
 Johannes 7:37–39

Virret

Alkuvirsi	700	Jumala, rakas Isämme
Kiitosvirsi	844:1–5;10	Tunnusta, ylistä
Saarnavirsi	120	Käy, Pyhä Henki
Uhrivirsi	381	Herrassa on valo
Ehtoollisvirret	731, 736	Isä Taivaan, Riemuitse Siion,
Päätösvirsi	864	Minua aina johtaa Hän

Kollehtarukous

Herra Jumala, kunnian Kuningas, joka olet korottanut ristin kärsimysten, ristinkuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen Poikasi Jeesuksen Kristuksen tykösi Taivaaseen ja kirkastanut Hänet sillä kirkkaudella, joka Hänellä oli ennen kuin maailmaa olikaan. Me rukoilemme Sinua: lähetä meille Lohduttaja, Pyhä Henki, ja johdata meidätkin luoksesi iankaikkiseen elämään. Poikasi Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

Saarnateksti 1. Kuningasten kirja 19:8–13

Saarnan aihe Jumalan puhe

Saarnatekstin maisema

Se Kristuksen kirkko, jossa on kirkon seitsemän tuntomerkkiä, elää Jumalan armon välineistä, ja samalla se odottaa Jumalan armon virvoitusta. Pyhä Henki tekee jatkuvaa työtään Jumalan Sanan kautta ja Kristuksen asettamissa sakramenteissa, kasteessa ja ehtoollisessa. Kun me näistä elämme, ne myös vaikuttavat hengellisen nälän ja janon, niin kuin Jeesus sanoo: **”Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.”** (Matteus 5:6) Sen tähden kirkkovuodessa on myös erityinen pyhä ennen Helluntaita, jossa seurakunta janoaa saada kasvaa Kristuksen tuntemisessa ja rukoilee, että Herran Sana nopeasti leviäisi perheissämme, suvuissamme, kylissämme ja kaupungeissamme. Nyt olemme koolla niiden Raamatun Sanojen äärelle, jotka hyvin rikkaalla tavalla kuvaavat tätä seurakunnan uudistumista ja Jumalan Sanan leviämistä vaikeittenkin aikojen keskellä. Älkäämme kuitenkaan loukkaantuko siihen, miten Herra Jumala meille puhuu; Hän

puhuu yksinkertaisilla ja suorilla sanoilla. Kun Herra Jeesus puhuu ihmisille, niin ihminen kyllä varmasti ymmärtää, että tässä on Herra ja minun tehtäväni on nyt kuunnella eikä arvostella Hänen sanojaan.

- o Tiedätte, mitä Jeesus sanoi äidilleen Marialle, kun hän Kaanaan häissä pyysi Jeesusta hankkimaan lisää viiniä: **"Mitä sinä tahdot minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."** (Johannes 2:4)
- o Olette kuulleet, mitä Herramme Jeesus sanoi pakananaiselle, kun hän pyysi Jeesusta parantamaan tyttärensä: **"Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."** (Matteus 15:26)
- o Muistatte, mitä Jeesus sanoi kananealaiselle naiselle: **"Mene, ja kutsu tänne miehesi."** (Johannes 4:16)
- o Ehkä mielessänne on Jeesuksen sanat Marialle, kun Lasarus makasi jo neljättä päivää haudassa: **"Enkö Minä sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden."** (Johannes 11:40)

Kun Herra Jeesus puhuu ihmiselle, Hän puhuu suoraan, mutta samalla Hän puhuu niin, että Hänen sanansa ovat täynnä armoa, totuutta ja rakkautta; Jeesus tahtoo saattaa ihmisen elävään uskoon, mutta ennen sitä, elävään synnintuntoon. Jeesuksen puheen tarkoitus on pelastaa kuolematon ihmissielu, ja siksi Hän ei puhu ihmiselle suoraan ja jopa tylästi loukatakseen häntä, vaan herättääkseen hänen sielunsa tuntemaan syntinsä ja puutteensa, sanalla sanoen, tyhjentääkseen sen itseriittoisuudesta ja kaikista puolusteluista, ja tehdäkseen ihmissielun uudelleen eläväksi, Jumalan lapseksi. Tämän päivän Vanhan Testamentin tekstissä Herra puhuu uupuneelle ja Jumalan aivoituksiin raskaasti pettyneelle Eliaalle: **"Mitä sinä täällä teet?"** (1. Kuningasten kirja 19:9, 13)

1 Mitä sinä täällä teet? (1. Kuningasten kirja 19:9, 13)

Elia oli juossut ensin sankarillisen voiton jälkeen Karmel vuorelta Jisreeliin, noin 50 km matka. Siellä hän odotti kohtaavan Jumalan Sanan murtamia omiatuntoja ja elävää parannuksen tekoa, mutta mitä vielä, Isebel vannoi tappavansa Eliaan. Elia – syvästi sekasortoisella mielellä – pakeni Beershebaan – kulki siis vielä 70 km jalkaisin, ja meni kinsteripensaan juurelle, ja toivotti itsellensä kuolemaa. Siellä Herra ystävällisesti kosketi häntä ja valmisti leipää ja antoi vettä. Sen voimalla hän juoksi vielä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, noin 430 km. Herra oli jo mennyt hänen edelleen ja mentyään Hoorebilla luonaan, kysyi häneltä: **"Mitä sinä täällä teet?"** (1. Kuningasten kirja 19:9) Te tiedätte Eliaan vastauksen, joka huipentui sanoihin **"minä yksin olen jäänyt jäljelle"**. (1. Kuningasten kirja 19:10)

Rakas ystävä, oletko sinä ollut epätoivoisella matkalla jonnekin, mistä et oikein itsekään tiedä, miksi olet sinne tullut? Oletko sinä ollut raskaasti pettynyt Jumalan aivoituksiin, Jumalan teihin, joita Hän on sinut kuljettanut? Oletko sinä itse säälin vallassa toivottanut itsellesi kuolemaa, kun ei kukaan ole huomannut sinun murheitasi etkä ole saanut niihin lohdutusta. Niin, oletko sinä.... Voisimme jatkaa näitä kysymyksiä hyvinkin pitkään. Onko Herra tullut sinut luoksesi Sanassaan ja kysynyt: **"Mitä sinä täällä teet?"** (1. Kuningasten kirja 19:9) Rakkaat ystävät, tämä on Vapahtajamme Jeesuksen suora, lempeä ja sydämen syvyyksiin luotaava kysymys, joka voi tuntua vihlaisevalta ja kipeältä, kun Hän Sanallaan repäisee auki vanhan haavan, ja sinua parantaakseen, toimii Taivaallisena Lääkärinä ja tekee haavan vielä suuremmaksi, niin että Hän saisi haavasi parantaa sovintoverensä balsamivoiteella.

Minkälaisessa luolassa sinä olet ollut? Olet ehkä kokenut, että olet ollut siellä aivan yksin, mutta kyllä Herra Jeesus on ollut kokoa ajan kanssasi siellä. Kuule, miten Jumala toimii, kun Hän kirkastaa armonsa, ennen kuin Jeesus vuodattaa sovintoverensä balsamivoiteen ja sitoo haavasi:

- Jeesus lähettää ensin myrskyn, joka halkaisee vuoret, sydämesi vuoren, avataksensa sydämesi armon evankeliumille
- Sitten Herra lähettää maanjäristyksen, jossa itse kehitellyn uskon väärät perustuksen murskataan, sillä sanoohan Paavalikin: **"Me hajoitamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan."** (2. Korinttolaiskirje 10:5)
- Vielä Herra lähettää tulen, jolla Hän ilmoittaa olevansa kuluttavainen tuli (Heprealaiskirje 12:29), koska myös itse sanoo, että **"Kiivaus Sinun huoneesi puolesta kuluttaa Minut."** (Johannes 2:17), sillä te olette Jumalan temppeli!

Mutta mikään näistä ei vielä synnytä uskoa Jumalan armahtavaan laupeuteen, ei Eliaan, eikä myöskään sinun kohdallasi. Mistä siis usko ja siitä seuraava rauha Jumalan kanssa syntyy?

2 Elia kuulee tyynen, muserretun äänen puhuvan (1. Kuningasten kirja 19:11–13)

Herra Kristus puhui Eliaalle vielä yhden ja aivan erityisen ilmoituksen kautta: **"Tulen jälkeen tuli hiljainen tuulen hyminä. Kun Elia sen kuuli, peitti hän kasvonsa vaipallansa, meni ulos ja asettui luolan suulle."** (1. Kuningasten kirja 19:12–13) Vasta tämä Jumalan armahtavan laupeuden ilmestyminen Kristuksessa veti Eliaan ulos luolasta ja saattoi hänet hämmentyneenä peittämään kasvonsa, koska hänen sydämeensä ei olisi voinut nousta ajatus, että Herra on ystävällinen, armahtavainen ja suosiollinen hänelle kaiken hänen omapäisen pakoon lähtemisen ja Jumalan moittimisen jälkeen. Eliaan ja sinun kohdalla on totta: **"Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumalan on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat."** (1. Korinttolaiskirje 2:9)

Elia kuuli hiljaisen, muserretun (3. Mooseksen kirja 16:12) äänen. Se ääni oli Jumalan iankaikkisen Sanan, Kristuksen ääni, joka ei vielä ollut lihaan tullut, joka antoi profeetallisesti Eliaan kuulla kärsivän Kristuksen äänen ristiltä, aivan niin kuin Jesaja Herran näyssä näki Kristuksen kirkkauden (Johannes 12:41) ja näyssä katseli kärsivää Kristusta: **"Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ... Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden."** (Jesaja 53:3–5) Kun Elia kuuli hiljaisen, muserretun äänen, Hänen äänensä, joka kerran tulisi runnelluksi ja tapetuksi ristillä koko maailman syntien tähden – myös Eliaan syntien tähden, tuli hän ulos luolastaan, ja armon Jumala otti hänet hellästi syliinsä, Sanassa, Kristuksessa.

Rakas ystävä, sinullekin kuuluu Kristuksen, sinun Herrasi ja Vapahtajasi hiljainen ja muserrettu ääni ristiltä, joka sanoo **"Se on täytetty"** (Johannes 19:30) Sinut on vedetty ylös tuomionalaisesta tilastasi; Jeesus on vetänyt sinut nojaamaan rintaansa vasten, ja on ottanut sinut syleilyynsä. Sinä olit säikähtyneenä katsellut hengellistä rajuilmaa, hirmuista Jumalan työtä, ja maanjäristystä, jossa Hän on murskannut kaikki järjen päätelmäsi ja väärät, itse tehdyt jumalasi. Ja kun vielä näit tulen, joka tuntuu polttavan kaiken, niin sen jälkeen edessäsi on juuri nyt hiljainen ja muserrettu Kristuksen ääni, joka puhuu sulaa rauhaa ja anteeksiantamusta sielullesi, joka lahjoittaa oman vanhurskautensa sinulle hyväksi lukemisen kautta ja sinä maistat sitä, kun Jumala ilolla iloitsee sinusta. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa